

Годишнен абонаментъ 3 лева,
За странство 6 лева.

II-та година започна отъ месецъ
октомври, годишно 50 броя.
ОБЯВЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ

Търговски, частни, свадбени
и пр по споразумение.
Пристаниски на III и IV стр.
по 6 ст на дума—двукаратно,
а единократно—4 ст, на дума.

Играчи на лотарията!

Г-да, Г-да побъзайте и се снабдете съ билети I к. на XII-та Лотария, тъглението започватъ на 5 августъ т. година.

Отъ колектурата на Г. Миновъ.

Подвижни домашни вани

Който иска да си пази здравето и чисто тѣлото, то нека си поръжчи подвижна домашна вана, пригодена за най удобно къпане.

Цѣни най умбрени.
Поръчки и образци при Миланъ
Станчовъ кацаръ—Царибродъ.

Въ Брѣзникъ

Продавамъ собствената си къща, бивша на Иванъ Пейчевъ. Състий се отъ 3 стани; антре; коридоръ 2 сводни маазета; отдална кухни и заходъ.

Къщата е въ центра на града Брѣзникъ.

Желающи да я купатъ могатъ я прѣгледатъ всѣки день, а за условията се водатъ прѣговори писмено на адресъ:

Ст. Костовъ—Царибродъ,
Съ почитание: К. Костова.

Бензинови ламби

Ако искате голѣма икономия, свѣтлина хубава и хигиенични ламби, то си купете отъ **Бензинови-тѣ ламби № 1 и 2** пригодни за малки и голѣми тавани, които се продаватъ въ магазина на Георги Миновъ—Царибродъ.

Кекълъ Банъ

Интересуващи се отъ забавление съ игра „**Кекълъ банъ**“ могатъ да намѣратъ при бирарията „**Широкъ животъ**“, която игра е единствена въ Царибродъ.

Съ почитание: Г. Андоновъ

РЕКЛАМИРАЙТЕ въ в. НИШАВА?

НИШАВА

Седмиченъ Независимъ В-къ.

Редакторъ—Стоянчий: **М. Хаджиевъ.**

Всичко що се отнася до в-ка:
ръкописи, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
в. „НИШАВА“—Царибродъ.

За частни дописки се изисква

Ръкописи не се връщатъ

Неплатени писма не се приематъ

Единъ брой 5 стот.

Рѣчта, казана отъ Г. А. Петровъ

НА ПЛОЩДА „КНЯЗЪ БОРИСЪ“ ВЪ ГР. ЦАРИБРОДЪ,
ПОСЛУЧАЙ ПОО ГОДИШНИНАТА ОТЪ КРУМОВАТА ПОБѢДА НАДЪ ВИЗАНТИЙЦИТЕ

Почитаемо събрание,

Прѣди 1100 години, когато български царь Крумъ, нареченъ отъ византийците, поради своите воинствени качества и завоевателни походи, *Страшни*, облягнатъ на своите лаври и трофеи, добити на бойните полета въ Македония, отъ гдѣто бѣше изгонилъ византийците и освободилъ поробените българи, които настѣвали още тогава Македония, бѣше се заель съ уреждане вътрешното социално и културно управление на царството си, дохожда до него известието, че византийски императоръ Никифоръ Фока, рѣшилъ жестоко да си отмѣти на Крума за напѣсените му победи и че събрали 60000 добре обучена армия и се готовилъ да нападне България и сънѣршено изстрѣби българите, като унищожи държавата имъ.

И дѣйствително, слѣдъ дѣлъ годишно приготовление, Никифоръ заповѣдва на войските си да настѫпятъ къмъ България, и самъ той на чело на 60000 армия, съ всички пѣрвеници, велможи и военно начальници, бива изпратенъ отъ Цариградъ тържествено съ поклонето му добре успѣхъ.

Царь Крумъ щомъ узналъ вечъ за настѫпленето, събира набързо своята 30000 армия повече коници и заминава на югъ къмъ своята граница въ мѣстността „Урмъ-факъ“, прѣзъ гдѣто минавалъ пътъ отъ Одришъ.

На 18 юли 811 г. дѣлъ нещиятъ се срѣщатъ. Прѣдъ видъ числеността на неприятелската войска, Крумъ перачилъ открыто да се сражана, а планиралъ да ги нападне чрезъ тѣсниците на Балканъ изъ засада и разбие. За това до приготовление на избраното място за нападение, той заблуждава неприятеля, ту съ малки сблѣсквания, ту правилъ отстѫпления, ту искалъ миръ, до като ги довелъ до мѣстността „Урмъ-факъ“. На 24 юли—тъкмо днесъ 1100 год.—византийската войска, доволни отъ отстѫпленето на бъл-

гарите и отъ това, че гѣ разрушили палата съ крѣпостта на Крума, находяща се близо до с. Урмъ-факъ, се разположила по край р. Факия на лагерь, безъ да се запази.

Крумъ възползува съ несъобразителността на Никифора, бѣрзо разпорежда да се барикадира севѣрния край на путь, гдѣто остава половината си армия, а съ половината прѣдпазливо заема южната страна, която тоже барикадира съ камане и дѣрвета.

Вечеръта на 24 юли византийците били така блокирани, щото византийски императоръ Никифоръ Фока, като се научилъ за направеннието му каманъ, извикалъ: „И птички да сме, не можемъ се отвѣра!“

На другия денъ, 25 юли 811 г., сѫдбата, рано сутринта, Крумъ дава заповѣдъ за общо нападение. „Като нещещь мира, на ти секира“—извикалъ Крумъ. Всичката му войска тогава се нахвърлила, като лъзове съ страшнъ викъ, върху неприятеля. Оѓъ стрѣли, копия, буздугани се затъмнило и слышето. Византийците изненадани и поражени отъ ненадѣното нападение, се втурнали къмъ бѣгъ. Настанала ужасна паника. Напразно военно начальници имъ се мѣчили да турятъ редъ въ свояте отдѣлzenia. Воиници обезумѣли отъ страхъ се лутали и тѣрсили изходъ. Обаче на всѣкаждъ срѣщали високи барикади и грозни нападения на българите. Нито молитъ на колени за пощада не помагали. Разярените българи, въ гърдите на които е накипела страшна умраза къмъ византийците за коварното имъ нападение, съ мѣсть и безпощадно изстрѣбвали всѣки явивши се прѣдъ очите имъ византиецъ. Даже Никифоръ—гордия византийски императоръ—не билъ пощаденъ. Той билъ убитъ и българските войници отсичатъ главата му и я поднасятъ Круму, който заповѣдалъ да я набичи на едно конче и да я показватъ на войниците. Относѣ

СИМЕОНЪ ГАЛЕНДЕРОВЪ

—одиозът от гр. Трънъ

Лисансие на правото, бивш членъ на Соф. Окр. Съдъ и бивш юристконсултъ на Варненската гр. община, се установи да адвокатства въ гр. София.

Инициаторът се намира на адреса на улиците „Мария Луиза“ и „Царь Симеонъ“.

Сръщъ Окр. Съдъ.

Прѣставителство

от печатарѣзачината на
Марко Годчайъ — София
за гр. Царибрдъ и околните сме-
нили и приемаме порожки за всѣ

Порожките се изпълняват въ
срока от 2—4 дена следъ порож-
жата и ставатъ чрезъ М. Хад-
жиневъ — Царибрдъ.

ЗАМИСЛЕНЪ.

Не стой тукъ тъй замисленъ,
Днесъ «Барабашъ» е галаганъ,
Който забрави да го купи,
Пишманъ ще е до сто пакти.

Който иска да се смѣе
И весело живѣ,
Нека почне най редовно
Барабана да чете.

Днесъ излиза той за обѣдъ
Прочети го най напрѣдъ
За да видишъ колко веселъ
Ще останешъ за напрѣдъ!

Веселъ.

Перманитъ — (Регшвайгъ)

Прахъ за фелисонеда, който се
тургавъ гумитъ и гарантира издъх-
ването имъ за 10 мѣсяци.

КОЛОЕЗДАЧИ!

Снаабдете се съ този прахъ за да
не си губитъ врѣмето въ кърпене
на гумитъ.

Продажба и наставления при
Георги Миногъ — Царибрдъ.

Стан подъ наемъ.
Споразумѣние И. Стояновъ, П-дъ.

пъкъ направилъ отъ нея позлатена чаша съ която черпила гости тъ си, когато празнувалъ побѣдата надъ византийците. Поражението на византийците било пълно. Цялата византийска армия била унищожена, заедно съ най добритѣ си военоначалници и заедно съ гордия си и надмъненъ императоръ. — Вследствие на тази победа по късно Крумъ достига до стихъ на Цариградъ.

Днесъ, ний потомците на славния български Царь — завоевател Крумъ, като празнуваме 1100 години отъ славната победа надъ гърците — византийци, си припомнимъ славните и героични подвизи на български войници: тяхната послушност, тяхната патриотизъмъ, тяхната самоотверженост и рѣшителност да измрътят за отечеството си, когато е въ опасност. Въ тая битка, казната лѣтописци тъ, че измрълъ първиятъ патрици, въобще първътъ на християните.

Ето защо намъ се налага свещенъ дълъгъ да почетемъ паметта на тия славни български герои, които прославиха съ своя геройзъмъ българското име при тая велика засада.

Нека се прѣйтъсъмъ въ оная славна за българския народъ епоха и си спомнимъ за великото дѣло на българския венценосецъ Крумъ и неговото войнство, което панѣсе нечувано поражение на своя вѣковенъ врагъ.

Нека се поклонимъ предъ тѣхните сънки!

Нека тѣхния примѣръ ни окуряжи за да продължимъ борбата противъ наслѣдниците на византийската империя — теже вѣковни наши врагове.

Нека почернимъ примѣръ отъ първите наши доблѣсти и самоо-

твржени български героични синове — войници като наближенъ дѣньтъ — който не е далечъ, за сѫщата мъсть къмъ вѣковния ни врагъ, който, като византийците, днесъ коли, бѣси, пали и обезсътива нашите братя и сестри въ Македония, да се покажемъ достойни внуци на Крума Страшии, достойни синове на борците при Шипка — втора епopeя на българската военна слава —, достойни синове на борците при Сливница, Драгоманъ, Царибрдъ и Пиротъ, които покриха теже съ триумфъ българското оръжие и доказаха на Европа, че на Балкански полуостровъ има народъ съ славно минало, има потомци на Крума Симеона и Асена, на които е опредѣлено отъ Бога да заповѣдватъ и диктуватъ на Балканите.

Да живѣе българския народъ!

Да живѣе българското юначество въинство!

Да живѣе вожда на българите Н. Величество Царь Фердинандъ! Ура!

Хроника.

Похвала инициатива.

На 27 того по инициативата на г. полковникъ Пачевъ, една комисия, състояща се отъ него, град. кметъ А. Бръдовски, окол. и къ Н. Антонъ, съдията Г. А. Петровъ и адвоката — Д. Сестримски, отиде на самата гробница, въ която сѫ погребани 118 души сърби и 22 души войници и доброволци българи. Слѣдъ като опредѣлиха мястото, гдѣ ще се въздигне единъ пирамидаленъ памятникъ съ гробница подъ него, разпоредиха вед-

менъ не ми оставаше нищо друго, освѣть да запложа. И азъ заплакахъ....; сърдцето ми се свиваше болезнено: въополъ раздираше гърди ми, като съ ногтъ...

Най сънъ, смѣтно и почти едва можахъ да чуя: »Хайде оправете се, по съзвезмете се, защото ще пътеше. Азъ тръшахъ, като отъ сънъ. По опомнинъ се, разглеждахъ на около си и видѣхъ, че като се бѣхъ вдаль въ мисли и разсаждения, ний бѣхме наблизили къ казармата, безъ да забѣлжа. Външъ се завело, като обичай, да пътеше било като наблюдавахме казармата, било като минавахме презъ града. Началствующъ лицо чувствуваха нѣкаква особена гордостъ, когато се пътеше. Като да гледамъ сега, какъ нѣкой подпоручникъ се захилилъ чакъ до Ушище, ентусиазиранъ отъ това, че

Подлистникъ.

Гено.

Изъ войнишкия ми животъ (спомени).

Не, не! Само тази държава е правова, само това обществено устройство е справедливо, само този народъ може се нарече цивилизиранъ и културенъ, гдѣто всѣки се радва и наслаждава отъ благата на живота; — тамъ гдѣто всѣки е доволенъ и на всѣкого см. гарантирани срѣдствата за живѣніе.

По такътъ начинъ, като се убъдахъ въ своето робско положение, и като не разполагахъ съ никакво срѣдство да се избавя отъ него,

нага почвание съзиждането на паметника и изкопване кости от братската могила, върху която ще бъде поставен единъ здравъ голъмъ желъденъ кръстъ. Осъщаване паметника ще стане на 2 август т. г.-гдѣто ще има парадида.

Лични.

На 25 т. м. пристигна въ града ни директора за опазване общественото здраве, г. Д-ръ Ватевъ, по ревизия на ткашините болница, а така също е далъ инструкции на г. г. лѣкарите относително мярките за запазване отъ холерата.

На 28 т. г. пристигна въ града ни, идящъ отъ Германия, младия момъкъ отъ гр. Трънъ, г. П. П. Шойлевъ гдѣто слѣдава по правото и търговските, науки.

1100 г-ната на Царь Крумъ.

По случай 1100 г. отъ царуването на доблестния български вождь Царь Крумъ, въ недѣля на 24 т. м. се отслужи молебенъ и произведе парадъ отъ войниците на 25 п. Драгомански полкъ.

Слѣдъ молебена царибродския мирови съдия, г. Г. А. Петровъ, въ една кратка рѣч можа да изтъкне предъ гражданините, че до сега не видялъ българина е доказалъ на Европа, че знае да пази честта и достойността на свое то мяло отечество и че жестоко отплаща на завистливите и коварни съძди, вѣковни врагоне.

Слѣдъ това се завиха нѣколко кръшини хора подъ звуковете на воената музика.

Б. Р. Въ днешния брой даваме рѣчта на г. Г. А. Петровъ.

Ще си отиде.

Споредъ съдебенията ни, ткашиния градски инженеръ г. Шулховъ е билъ назначенъ за такъвъ въ гр. Сливенъ и скоро щель да си

замине. Желанието му било да намѣри и остави замѣстникъ тута.

Напускането на г. Шулховъ на Царибродъ е вслѣдствие малкото му възнаграждение, което било 350 л. мѣсечно, а сега въ Сливенъ това възнаграждение е по голѣмо т. е. увеличено съ 250 л. мѣсечно или 550 л., вънъ отъ което и частната му работа въ града ще е по доходна понеже Сливенъ е 4 пъти по голѣмъ отъ Царибродъ.

Заминаха.

Вчера съ специаленъ тренъ, въ 6 ч. слѣдъ обѣдъ, на ткашината гара пристигнаха български юнаци, които заминаха за Загребъ гдѣто ще взематъ участие въ Славянско-соколския съборъ, който ще се открие на 31 т. м. и ще трае три дена.

Отъ царибродското д-во »Нишавски юнакъ« заминаха 10 души, между които е и нашият редакторъ, г. М. Хаджиевъ.

Скандало.

Незнаме какво удоволствие изпитватъ хората, че минавайки изъ улиците съ кола или конѣ винаги се возатъ и яздатъ и безъ да гледатъ предъ себе си карать съ голѣма бързина вслѣдствие на което ставатъ сблъсквания съ хора и прѣгазване даже. Не е злѣ властьта да се погрижи и обуздае тия сербелии, до като не е станала нѣкоя жертва или сакатлькъ.

Мъшъ по рѣката.

Ако погледне човѣкъ по коритото на рѣката отъ моста при Симо Алексовъ до гарата, то ще види издущи въ водата и червясили трупове въ коритото на рѣката отъ умрѣли овце, свине и др. животни които се разлагатъ и издаватъ петърима вони, като замърсяватъ и водата.

прѣкрасния поль го вижда въ ролята на началиникъ. Ето, като минаваме прѣзъ града, той учтиво се поклони на една учителка, козирявки съ благоговѣние. А дали си разположенъ за пѣсни или не, това началството не питаше. То искаше само да пѣши; то искаше да пѣши, па ако щешъ бѫди до тамъ уморенъ, че поси душата въ зѫбъти си. То искаше да бѫдешъ машина, та както те вече курдиса, тѣй да работишъ, безъ да чувствувашъ умора. И азъ, въпрѣки монита душевна и физическа умора, въпрѣки риданието и съзитъ на цѣлия ми вътрѣшъ миръ, трѣбваше да пѣя. Но може ли да се пѣе, когато нѣма вдѣхновение? Чо иѣнкото сърдие не е слова арфа, на която струнитъ шушинъ и отъ вѣтъра! За да се раздвижкатъ неговите корди трѣбва мотиви—впечатления и то сладки, наѣщи лѣ-

ха на нѣкакво изпитано щастие, или мисли, стрѣмящи се къмъ ча- руващи блѣнове.

Но, мълчать — неразсѫждатъ, трѣбва да се пѣе. Почнахме. Но каква бѣше хармонията? Разбирае, и естеството си иска своето: източени и отпаднали духомъ, ние едвамъ се движехме; но при все това напрѣгахме силитъ си; обаче, гърлото бѣше изгубило своя музикаленъ видъ; нѣкоги сполучиха да произнесатъ отдельни звукове, но повечето останаха пѣми, тѣй че това което се чуваше не приличаше на пѣсень, а едно грачене на вранци. Началиниците особено подофицерите, класическото невѣжество на които не даваше да про никнатъ по дѣлбоко въ нѣщата, са стараеха ту съ ласки и увѣщания, ту съ съѣти и любезни поощрения, да прѣдразположатъ войниците къмъ пѣсень, но напразно.

Това като явяваме, то обѣрцаме вниманието на публиката да не се скаже по рѣката и водата на Иорданъ Царибродски, понеже водата е съвсемъ нечиста.

Санитарна небрѣжностъ.

Чудно нѣщо защо само се говори за содо-лимонадните фабрики, че били тургали въ лимонадата захаринъ вмѣсто захаръ.

Питаме санитарната власт защо се не загрижи и провѣри това нѣщо?

Толкова ли се грижи за здравето на гражданините?

Понана.

Умоляватъ се всички г. г. читалищни членове, които сѫ задържали книги отъ читалищната библиотека повече отъ дѣлъ седмици време, да ги повърнатъ, защото въпросните книги много пахатъ се търсатъ и отъ други четци, а като не повърнати не може да имъ се услужи и за това негодуванията имъ сѫ справедливи.

Отъ н-вото.

Запитване.

Цитаме г-на кмета слѣдното: Защо сѫ поставени бензинови ламби когато ги не наляятъ на лошо и кално време?

Защо не обѣрне внимание на подвѣдомствените си, които сѫ се ангажирали, да чистятъ по хубаво и сипватъ видело въ ламбите на фенерите.

За знание.

Мнозина читатели ни запитаха защо в. »Народенъ гласъ« не излиза, обаче и ние не знаеме да имъ отговориме, но днес вече сме увѣдомени отъ редакцията му, че не излиза понеже машината на които се печати била счупена и скоро ще започне да излиза.

Най-сетиѣ тѣ прибѣгнаха къмъ тероръ; тѣ зеха да се чумератъ и закаиватъ, почнаха да подхвърлятъ груби и цинични думи, правеха злобни жестове и гримаси, скърцаха съ жби и въобще правеха всичко стараиха се всячески, да изтъргнатъ живи пѣсени отъ мъртви сърда. Но като видѣха, че нищо не помага, тѣ прѣстанаха; запонѣдаха да мѣлкнагъ всички. Тѣ мислеха, че войниците нещътъ да изгълняватъ и чито на умъ дохождаше, че тута има единъ природенъ законъ, а именно: умопрено и разбито отъ печаль сърдце, пѣсень не може да даде.

(Слѣдва).

Внимание.

Отъ 2 и половина година е пренесена отъ странство въ България, водата »Алушива« (нуждна за пране и миене на дъски), която по своето пръвмущество далеч надминава всички други способи за пране, които консумират изгаряне на многа дърва, време, трудъ и др.

Съ познатата вече „Алушива“ прането се извърши при три най бързи, леки и икономически способи:

Първия способъ: Изпиране на дръхти съ хладка вода съ съвършено малко обикновен салун изтискване отъ водата. подъляне чисто бълни дръхи отъ цветните, вълнени и фанелите, които се поставят въ хладка вода съ алушива растворена, пръстнато 1 литър алушива на 30 литри хладка вода, киснен бълът дръхи до 3 часа въ раствор, след това безъ да се турга салунъ или друга вода се изтъркват добре въ раствор и минават въ студена вода за изпиране и синка.

Втори способъ. По същия начинъ се ператъ и киснатъ нощно връме, само раствори е вече 1 литър алушива на 50 литри хладка вода.

Трети способъ. Тоже по същия начинъ става цълото пране или на малки дълца, пачвари и др. при раствор 1 л. алушива на 30 л. връла вода съ киснен само 1 до 1 и половина часъ.

Расторва може да се прави и по редъкъ, тъже и редът за кисненето се изменя, това е вече опитността на самата домакина, която отъ нѣколко пранета ще създава правилното употребяване.

Осънът това прането се дезинфекцира. Миятъ се още съ алушината бълни дълци и разни нечисти съдове, стъкла на кръчмари, прозорци (джамове), обаче, следът това се измиват добре съ чиста вода.

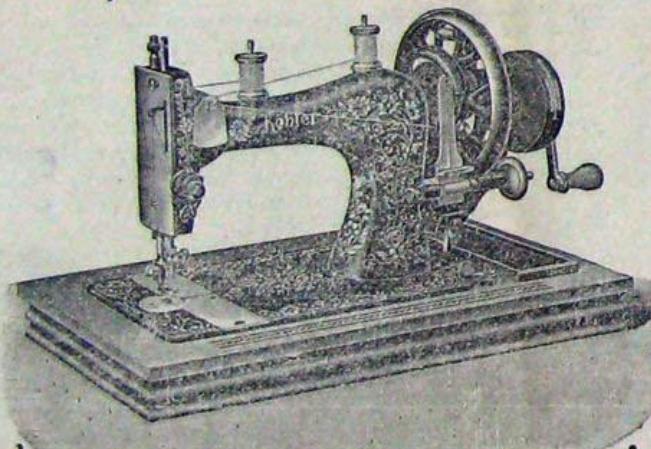
Обръщаме вниманието на г. читателите, които не сѫ изпитали този способъ за пране, да се обърнатъ към Г-ъ ГЕОРГИ МИНОВЪ, книжаръ въ гр. Царибродъ, който има депозитъ отъ същата вода отъ

I-ТА БЪЛГАРСКА ФАБРИКА НА БР. К. РОГАЧЕВИ—София.

ОСНОВАНА ПРЕЗ 1908 ГОДИНА.

Опитайте „Къолеръ“ за да се некае
Къолеръ е името на най усъвършенствуваната,
бързошевна и тихошевна машина.

Къолеръ

Шевната машина Къолеръ е съ право призната, че стои на първо място между всички други шевни машини до сега извърши.

Къолеръ шие напрѣд и назад всички видове шевове и бродира.

Въ склада винаги ще има на разположение части и игли за шевните машини „Гингеръ“, „Науманъ“, „Гритцнеръ“ и „Афранъ“ съ 10 % по ефтини отъ другите складове.

Продажба въ брой и на срочни изплащания. ПОПРАВКИ БЕЗПЛАТНО.

Прѣставителъ за Царибродъ и околията: **Димитър Атанасовъ.**

Г-да рекламирайте стоките си въ в-къ
„НИШАВА“ който е най разпростра-
ненъ въ Царибродска околия.

Печ. Миновъ, Хаджиевъ, Ц-бродъ

Хотелъ и Гостилица „ЗНЕПОЛЪ“

Извѣстявамъ, на почитаемъ си приятели и познати, че отъ нова година отворихъ хотелъ и гостилица „ЗНЕПОЛЪ“, въ центъра на София, ул. „Булеваръ Фердинандъ“ № 22б, въ който хотелъ ще намѣри всѣки посетителъ чисти лъгат, храна по вкусъ, чисти напитки и прислуга бърза, честна и улътвансъ за всичка работа въ града.

Съ почитъ:
ХАРАЛАМИ ЧОНЧЕВЪ.

13—13

Дава се подъ наемъ дукяна при кръчма „Широкъ животъ“ на ул. Сливница.

Споразумѣніе: Аспарухъ Г. Стоиловъ.

Содо-лимонадена фабрика „ЯГОДА“

На И. С. Джамбазовъ & С-ие.—Сливница
Извѣстявамъ на п. г. потребители на Сода и Лимонада, че фабриката ни е отъ най ново модернѣтъ и усъвършенствуванъ истилаци. Функционира отъ м. май 1910 г. и произвежда чисто натурална I-во качество стока. Гарантирано е ФИЛТРИРАНЕТО (прѣчистване) на водата.

Чистотата е здравето, което е и живота.
Съ почитание: Иосифъ Джамбазовъ & С-ие.
Сливница, Софийско 8

Керемиди и тухли

ДОБРЪ ИЗРАБОТЕНИ и ИЗПЕЧЕНИ СЕ НАМИРАТЪ ПРИ
Бр. А. Джаджови
въ голъмо количество и то при
най износни цѣни.

Покана

за

Записване абонати на книгата
»Строителът на съвременна България«, отъ Симонъ Радевъ, Томъ II—Регенството.

Продължава се подписката за
»Пълното събрание съчиненията«
на Константий Величковъ, подъ
редакцията на Ив. Вазовъ и съ
предговоръ отъ същия.

Записване при **Г. Миновъ**
книжаръ—Царибродъ.